

Értekezés a lázadásról

2009 április 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [774](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha az ember figyelmesen, ért? szemmel vizsgálja meg a mostani világunkat, észrevehet bizonyos változásokat. Kicsi, apró, lassú, érdekesnek t?n? változásokat, ám ezek mégis rendkívüli fontossággal bírnak a mindennapi életre nézve.

Az egyik ilyen csekélység a feln?tté válás korszakának átalakulása. Nevezetesen az, hogy aki ma kamaszodik, az ugyanúgy lázad minden és mindenki ellen, csak éppen ez a rebellió már nem ugyanaz a rebellió. Aki ma különlegesnek akar látszani, ki akar t?nni a tömegb?l, annak már nem elég a furcsa frizura, a felt?n?en kretén viselkedés, az ostobábbnál ostobább világnézetek – és magyarázatok élénk hangoztatása. Jóformán az sem t?nik már fel senkinek, ha valaki bohócruhában, trombitáló, piros orral vonul be egy iskolai órára, miközben cintányérral csattogtatja lépteinek üde ritmusát.

Nem; aki ma ki akar t?nni, annak konzervatívnak kell lennie. Vállalnia kell, hogy elzárkózik mindennem? extravaganciától, hogy nem adja be a derekát a napjainkban szupertrendinek számító “egyéniség vagyok!” maszlagnak. És mindezek mellé még bizony úgy is kell kinéznie, mint egy teljesen hétköznapi, átlagos, normális emberi lény.

Tessék szépen elhinni, hogy ehhez bizony több bátorság és spiritusz kell, mint teszem azt hullasápadtra festve, hollófekete hajjal és ugyanilyen körmökkel, matt részegen azt ordítani egy templom tornya alatt, hogy az élet bizony egy nagy rakás trágyadomb!

Ritkaság, hogy valaki ne akarjon kit?nni. Hiszen mindenki mindenhol azt hallja, hogy ? bizony érték, hogy egyedi, hogy különleges. Csak aztán, mikor derék tizenéves “különlegesünk” hazamegy, és a tükörbe nézve azt látja, hogy ? igazából nem is különleges, valamit tenni fog annak érdekében, hogy mégis azzá váljon. Teszem azt, ha beválik a sok éven át tartó agyimosás, esetleg megveszi, kismillió másik sorstársához hasonlóan azt a csodás ruhát, zenét, mobiltelefont, kutyuskát vagy hajfestéket, amit?l aztán majd, vágyai szerint kit?nik a tömegb?l.

Ha az agyimosás nem akar m?ködni, akkor maradnak az alternatív lehet?ségek; idétlen, összelopkodott viselkedési és öltözködési stílusok, bárgyú és értelmetlen hadakozás a társadalomban megbúvó, titokzatos ellenségekkel, a hagyományok és az értékek dekadens tagadása és látványos lenézése.

A lázadás lényege a többségt?l való elkülönülés, leválás és elszakadás. Egy lázadó az ellen küzd, amit mások elfogadnak és a magukénak érznek. A harc aránytalan: egyedül a többség ellen, kitéve mindenfajta megaláztatásoknak, a magánynak, a keser? érzésnek, hogy nincs senki, akihez lehetne fordulni tanácsért, segítségért, bátorításért. Ám megvan a maga szépsége is, méghozzá a másság tudata, az egyéniség illúziója, a személyiség diadalának látszata. Ezért az érzésért pedig egy igazi lázadó megadna mindent.

Paradox helyzet, de újabban a konzervatívok a lázadók. A régimódi, egyenes gondolkodásúak maradnak magukra a felt?nni vágyók tömegében. ?k azok, akik érthetetlenül viselkednek, akik olyan “furik”, akik minden szünetben egyedül ülnek a leghátsó padban, miközben a többiek vidáman cseverésznek jelentéktelen életük jelentéktelen eseményeir?l. Megváltozott a világ.

Azonban a lázadók valamiért mindig érdekesekek. Akiknek sikerül különbözniük, azokra el?bb vagy utóbb kíváncsiak lesznek azok, akiknek nem. Akik felt?n?k az egyforma sokadalomban, azok gyakran érdekesebbek a többiekénél, hiszen olyan titokzatosak, különlegesek, zavarosak. Egyesek felfigyelnek ám rájuk is.

És miután a lázadás állandó, így a mai kor egyetlen lázadóját, a maradit kezdik el másolni. A magányos figura lesz a követend? példa, még ha lassan is, körülményesen is. Id?vel majd azok lesznek többen, akik nem vágyanak a rivaldafénybe. Mert ez is ugyanolyan lázadás, mint a hupikék haj, a vastag acéllánc, az övre t?zött zsugorított koponya. Ez is harc a többség ellen.

S mikor majd az egykori lázadók, a csendes semmilyenek lesznek újra túlsúlyban, id?vel majd ismét felbukkannak a béna frizurás, furcsa ruhás, kirívó egyedek. Alig lesznek kezdetben páran, de szándékuknak megfelelően egészen biztos felt?nést fognak kelteni.

A kör ezzel bezáródik, újabb kör kezd?dik. Ahogy Kosztolányi Dezs? mondta: “semmi új sincs a nap alatt.”

Sztakó Balázs

Szerz? a *Flag Polgári M?hely tagja*

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyűlölettről tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
